

619
1968

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ქრონიკა

№ 8 აპრილი 1968

**ეროვნული
 ტიბაკოპლანტი**

მახარაძის რაიონი, ლიითური, ჩაის კულა
 ტურის მომავალი აგროტექნიკოსები.
 ფოტო ს. კილაძისა.

პროდუქტებზე ყველა ქვეყნისა, შერატდით

ჯეოთა

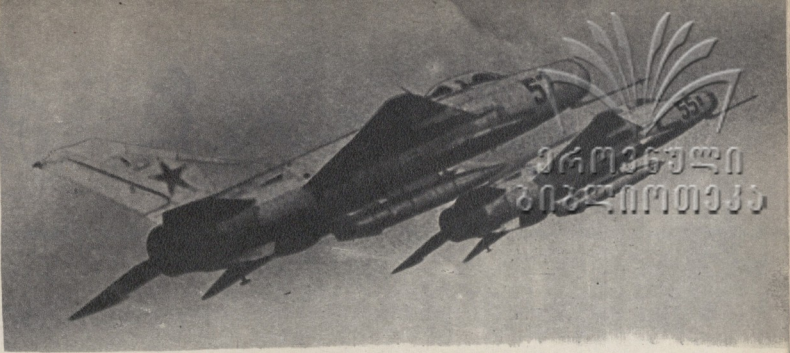
№ 8 (381) აგვისტო, 1968 წ.
 გამოცემის წელი 46-ე.

ყოველთვიური სასოფლო-სამეურნეო-პროდუქ-
 ტული და სალიკვირაციო-სამხარაზო
 ჟურნალი

ფოტო

ლიტონი პატრიარქოსი

10701

საგონიერი, საგონიერი

აღმანი ცაში აფრინდა...
კაცობრიობის ოტორიაში ეს ისეთივე განსაცვიფრებელი რამ იყო, როგორც ცუცხლის აღზიგნა ან ზორაბლის გამოცინება.

აღმანი ცაში აფრინდა...

იგი გახდა დროისა და სივრცის მპირიბელი, დრუბულებისა და დეფეარდების მეურე.

მაგრამ ცის იმ თავაღუნდენელ, უსაზღვრო სივრცეებიდან კაცთა მოღვების მტრებმა საცდლის თიგა, ქალაქების, სოფლების, შიგლი ქვეყნის გახარტახება დაიწყეს; და მხოლოდ ჩვენი სახელმწიფომ, ერთადერთმა შიგლის მსოფლიომ, ამ ორიუდაათი წლის წინათ შექმნი ისეთი სახერო ძალები, რომლებიც არასოდეს არ ემუქრებოდნენ სხვა ქვეყანას და არც არავის აძლევდნენ უფლებას დაუსწლოდ შემოპრალაფუნენ ჩვენი ცის შვილ სივრცეებში. თავისი ძლიერებით იგი ძარქალას გვირდა ყველა მტერს, ყველა თავაღუნდენელს.

ამ ძლიერებამ შიგლი სისრული იჩინა თავი დიდ სამაშულო ომში, სადაც საბჭოთა ავიატორებმა — განაღდვრებულებმა, ბომბდამშენებმა, შიგირიშენებმა, მუვერებებმა, სტრანსპორტო და სამედიცინო ავიაციის მფრინავებმა ავიაციის ოტორიაში ოქროს ასოებით ჩაწერეს თავათი ვნობის, ვეკაცობის, სიმამაცისა და თავაწწირების სამარადისო სადღებელი. საბჭოთა ავიაციამ უხდაღდებელი ამავე დღის საღბო თავისუფლების საქმეს, კაცობრიობის გადარჩენას ფაშისტური შავი ჰერისაგან.

ახლა ჩვენი ავიაცია ხეგრად უფრო ძლიერია და სწრაფია, იგი აღტურვილია ყველაზე თანამედროვე მანქანებით და თავისი სრულყოფით ხადალი არა ჰუავს მსოფლიოში.

ახლა ჩვენი თავითმრინავები დაფრინავენ მტერის სისწრაფეზე უფრო სწრაფად, რამდენიმე წამში რომელიც გვხვავი ადგილიდან ვერტკალარად იპრების ცაში და სადაც გვხვავი ეშვებთან მიწაზე.

ჩვენი თავითმრინავები ჩვენი დროის ტექნიკური აზროვნების ნამდვილ საოცრებას წარმოადგენენ. ისინი დაფრინავენ ყველაზე მაღლა, ყველაზე სწრაფად, ყველაზე შორს, ისინი ყოველ წუთს მზად არიან შეხდნენ მტერს, რათა მტრეთი დაიცენ ჩვენი ცის სიწმინდე და მშვენიერება.

ჩვენი მამავი მფრინავები საქვერო მშვიდობის ეროვული გუნაგბა არიან.

საქ. სსსკ კ. მარქსის
სა. სსს. რესპუბლ.
გიგლიოთემა

პისხანა მორბენალი

საქართველო
ტყვისა-მეურნეობა

ქრთ იხვე ქუჩებს პარხუდობს

სისხლი ატყვია,
იმ გულისწერამით ახლაც ისევ
მორბავს ხედილი,
ქრთ თოლის წამლის ცემალი ახასი
კანის ნატყვიარს
და მოკლეს ფრცხვად სენადორი
რობერტ კენედი.

გახაგებია რეკლამები

ფიდა-ფიდალი
რა სამოთხისგან იტყუებენ
აბმანებს,
ან რა უხასი აქვს ქართ-ვიტყვული
იქვე უკლამი,
თუკი მერდის გვეფ წაჭყობს
ციცხლი ტრალეებს
თუკი სიძულელითი სულს უღვრავ
ახალგაზრდობას,
რალა მამა ხარ, თუ შეცვალავ
დიდისბრტე გელოვს,
ახა ვიდენამს სისიკვდილოვ
როგორ დავზავავ,
ამერიაკე, ტყვისგან როცა
სამართლისგან გეცრე,
შენს შავ საქმეებს ქების სიტყვისგან
როდენდის უკვე,
რაც უნდა მალე ვერ დავრავ,
ცხადლე ცხადია,
მინაშენი ჩამქარა პიტკოლტის ტყვისგან
თქვა უკან
რა შესხლბობა ამერიაკე
დემოკრატიას
როდენდის უნდა სისხლიანი გქონდეს
ხელები,
ო, ამერიაკე, შენი გზები
რა როგ ხედილი,
როგორღა დღან, მიცვიარს, შენი
ცთამაშენები
და სირცხვილისგან რატომ მინიცი
არ ინტერვიან,
რამ დემოკრატიას ურცხვად ამდენ
იარს ურენს.
რამ აღ მოსკვდებ ნიავარს
ლურჯი ტალეები
და არ ვარცხავს დღმარებითი
შეშედილი ქუჩებს,
ეს აღწყოთება, სიძულელითის
დიდი მორბევი
თაოხებიდან თაოხებში
სხე დარჩე...
და მეტრა მოვლენ კოლხეთის
ახალგაზრდობის
სამართლიანი ამერიაკის
აჟლოსანენად.

გარდული კაიები, „მეტრო“ და „გაზუსტული“
ზოღა, მთავარი ის კი არ უყოლა, რომ კაცის
ახალგაზრდული უნაღო, არამედ ის, თუ შავი
გორ გრობიან და სხვებზე ახალგაზრდები. მე
თითო-თითოეტი ვიფიქრე და, სიმართლე რომ გიხს
რო, იმ მეორედ შესხვული არა ვარ. კრებებს
საჩიბს რომ თავი დავახოთ, კაცე უნიაღ
მთავალი ხალხითი ხარის გვედელი და ირცელ
უტრისწამელი ახლის დეიბელი დავს. ამას
იხს ცნებდა, რომ ამ კაცებში სახედლებლო
გეტრადება მოწყობილი და აზარტი შესული მონ
დერადლა რას გაქვიის, თითონაც აღარ იცის. საქ
მარისია თბილისში რამე სვეტიარ გახსნან, და მა
შინვე, თითქმის უნიათი რამე დანაშაული არ ჩაი
დინროს, რომელიმე ადამიანისა სამხედრო
მოვებრე ობიექტს ჩადგამენ შავ, ახალგაზრდული
კაცებებსა და კლუბების გახსნა და შავ სისამოვ
ნი ატმოსფეროს შექმნა ჩემი თაობის ოცნება და
ეს არც თუ ისე ძნელი მოსაგვარებელია.

— ამას წინათ სტუმარი შევივა უტო კლუკი-
კან, — ისევ ჩავიდა საუბარში გვიც კონიაშვილი,
— ჩემი სტუმარი განსაკუთრებით შევიანი და-
ბურულმა მტკარის სანაპიროს მიხედვით. იგი იმ-
დენი შელამაჯავა ჩემი სანაპიროს მიხედვით, რომ
ამ საიბობა მეც დამინტერესდა და სეროვოლად
ჩამოვიტყე. მართლაც, ქალაქის გულში ჩვენს ახლი
შევიტყე, მაგრამ უკმაღ მივხედული წარსული
კაცებს. იგი მაქნებებს სავალ ტრალად ჩემი გამო-
ყენებელი. აქამდე კანტი-კუნტად თუ ნახავი ფიქსი
მიხედვით ადამიანს; სანაპირო თავის წარმტყვი
მეზნარობით, დაბურული ხეივანით, მტკარად
მონაწიერი სივრდითი კი დახედებისა და გართობის
კულტურულ კერად შეიძლება ვაგვიტყვი-
უფიკო არ იქნება, რომ თბილისის კომპიუტერულ-
მა რგანისაგან შედობა აბლის სანაპიროს კე-
თილმოწყობავ, ჩემი ქარხნის კომპიუტერული
სიამოვნებით მივხედუნენ მონაწილეობას ამ და-
ქარხანაში. ამ წარმოიღვიწი, როგორ შეიძლება
მოვაწყოთ და ვავალამართ ჩემი სანაპირო.
შობის ფერდობებზე, რომლებიც სანაპიროს მიხედ-
ვით, შეიძლება პატარა გამოკვამულების მოვ-
დების გაკეთება, რომლებიც წყინი და გამარო-
ლებელად წარუბი გაიუფლება. შევიანი დაბრდული
ხეივანით დადიგება მაგიდის ჩოგბურთის, პლარა-
კისა და სხვა მაგიდები, სანაპიროზე შეიძლება
მოეწყოს ინტარდა, ამ ტეტრადაზე სხვა კოლექტი-
ვიზიან ცრადე ჩემი ქარხნის ვოკალური ანსამბლი
და არამეტული წრეც გამოვიდეს მასურების
წინაშე. სხვადასხვა განართობები და სანაპიროები
უჩაგ ახალგაზრდას მიიზიდავს, სანაპირო სლა-
მოობით ხალხით იქნება სასეც, მაშინ აღჩავენ
მეტრდება იქ წახვას, იქ გართობას და დას-
ვენებს.

ბ. ქსნაშვილი.

თეიმურაზ ფირცხალიაშვილი.

მელა მიახიძე და მთავარის სესიკლაშვილი.

დღით კარსულების და საქანედან ასაკიან. მარტო
სტრანომა ამ სკანეშ ქლბო კი არავის არ აკმაო-
ვდებებს; ჩვენ უფრო საბიბიანად, უფრო შინაარ-
სიანად, თუ შეიძლება ასე ითქვას, უფრო ახალ-
გაზრდულად ვინადა საღამოს გატარება. ვინადა
შესახებლობა გვეჩვენებს შევხედოთ ჩემი მეგო-
ბებისა და კლდელების ფართო წრეს, ვისაუბროთ,
ვიფიქროთ მათთან, ახი თუფიდა იმევე სკიპოტზე,
რამდენი ახლა დღამარაბოთ, ვიცავითო, შევიცაო
თითო ჭიკა შემაწინო ან უცა. ამის შესახებ
ლბობა კი არა ვაკვებს, რადგან ჩვენ არა ვაკვებს ჩვე-
ნი სასულიარი თავშესაპირი ადგილი. რამდენი ხა-
ნი ვეცნისს დღამარაო იმავ, რომ თბილისში
საქართველოს ახალგაზრდული კლუბები, კაც-
ლები, საზოგადოებრივი თავშესაპირი ადგილები,
მაგრამ ეს ვეულოდერი, როგორც ჩანს, მარტო კე-
თილ სტრანდებზე აღჩება.

— რა დასაძაბია, და როცა ბიჭებს ქუჩაში ხე-
ტიალი ამ სიძულე ბაღში წაქობა მოგვექნებდა და
აღარ ვიცოთ, ხმე წავიციოთ. დღლის დარბაზში ან
რომელიმე სასაშუალო მიღვივარი და ვეკრანადლე
შეგვაჩიბოვდებით ხოლმე. — თქვა ზურაბმა, —
საშინოა იქ არის არის, რომ ასეთი რამ ბოლოს
ბოლოს ვევიცადე შეიძლება იქცეს.

— ამას წინათ რიავი ვიფიქრე მივინებით, —
სიტყვა ჩაურთო ქარხნის ცენტრალური ლბორა-
ტორიის უფროსმა, ახალგაზრდა ინჟინერმა გვიც
კონიაშვილმა, — და იცით, განსაკუთრებით რამ
მიიპყრო იქ ჩემი უფრადებმა დარგობრივად კლუ-
ბებმა. ასეთ კლუბებს ქალაქის ყველ კუთხეში
შევიტყებო. რიავია თავისი კლუბები აქვთ ურ-
ნაღობებს, მედიცინის მუშაკებს, მინერალოგისა
და კლდელების სხვადასხვა დარგის ადამიანებს.
ეს კლუბები საოცრად ოზადვენ ახალგაზრდებს.
იხინი ყოველთვის ხალხით არის სავსე. თავისუფალ-
დროს, როცა ახალგაზრდები არც კონიაშვილიან,
არც კონცერტზე, არც ვოკალი, დღეობაში, ხალ-
ხით მიეურებებიან თავიანთი კლუბისაკენ, სადაც
მათთვის მტად ნაცნობი, სისამოვნი ატმოსფერო
სუფიან. ახალგაზრდები საუბრობენ, კამათობენ,
ცდივენ, ათავადებენ ახალ ურნაღ-ვაჭრებს.
იქ შეიძლება ბუფეტზეც შევიაროთ, ნაცნობი ქალ-
შვილი დაპატივით წაყინო, ალბათ, არ შევიცდები
თუ ვიტყვი, რომ სწორედ ამ კლუბების წყალობით
აღიარა, რომ რიავია ვერსად ვერ ნახავი კედ-
ლებზე ამ ზეგების გვეფ უსაქმურად აბურულ
ახალგაზრდობის გვეფებს.

— არა, არც ითავა საქმე, თითქმის ჩვენ, ახალ-
გაზრდებმა მართლაც აღარ ვიცოთ ხად და როგორ
გატარებოთ საღამო, — თქვა უფროსმა ინჟინერმა
შევიცა ტერეშელაშვილმა, — რა ითავა უნდა, სა-
მართლიანად მინაწილი იმის მოთხოვნა, რომ ჩვენს
ქალაქში ახალგაზრდული კლუბები და კაცები
გაიხსნას. მაგრამ ხომ არსებობს თბილისში ახალ-

ი. გაბრიელა-
შვილი (III
კურსი). პეი-
ზაჟი.

მ. ჭინჭიხაშვილი (III კურსი). ძველი თბილისი

ზ. ძიძავა (II კურსი). ნატურმორტი.

პ. ბიწაძე (II კურსი). პეიზაჟი.

თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის
სელოვანაის ფაკულტეტის სასწიითი სელოვანაის
განყოფილების სტუდენტთა ნაგუაუპრები;

ა. ბაშანურიძე (II კურსი). ნატურმორტი.

— ჩოქოს ავტონსაქცია ავტონსაქცირება შუად აზიან თავიანი პოსტებზე განაგრავრებულად

დაცავი წესი და უნატიონოდ კაცი მისა ვერ გრავრებს.

ეროვნული
გეგმვა

გეგმა და გეგმარეალიზაცია

ფოტორეპორტაჟი
მოთა თერაპიისი
და
თარახან პარახანისი

ამ კი ინსექტორი გარეზე და-
შინდა.

ეს ხანაჩი მანქანა ხელს სხვა
სამუშაოზე იყო გავანაწილა შოი
ფედას კი...

ზოლი ამ მონაღურებს ცხნა
კლბურულად არ უნაღურად.

მუშაში სხელი წესიკრებ

თ. გაბიძაშვილი
„სამზია“.

ნიკოზეშვილი
„ბიბლიოსტეჟა“

საღიგები

ვ. ოშაყმაშვილი. დეკორატიული ლაქები.

მ. უგულავა
დედა და შვილი.

მ. სამაღუროვი. დეკორატიული ლაქები.

ეროვნული
ზინლითიხე

შ. თელია. მეთევზეები.

ИНДЕКС 76056

საგარეო
საზღვაო

